

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12T/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014374
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2122014374.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému G. T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 06. 07. 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

G. H o A. t h , nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom R.
nad F., G. XXX/XX, adresa na doručovanie:
R. nad F., K luhom XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 18. júna 2021 v presne nezistenom čase približne od 10:00 h do 12:00 h v obci Bohdanovce nad Trnavou v rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX fyzicky napadol N. L. tým spôsobom, že poškodeného zozadu minimálne dvakrát udel neustáleným dreveným tupým predmetom podlhovastého tvaru do oblasti ľavej bočnej a zadnej hrudnej steny, čím spôsobil N. L. zranenia zlomeninu 10. - 11. rebra vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 4 týždne a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného v období od 18. 06. 2021 do 16. 07. 2021, spočívajúce v sťažení obvyklého spôsobu života poškodeného vyžadujúce si telesné šetrenie, obmedzenie nadmernej fyzickej záťaže, dlhodobejšieho sedenia a šoférovania, spoločenskej činnosti a kontaktu so spoločenským prostredím, nutnosť osobnej asistencie, odkázanosť na čiastočnú starostlivosť inej osoby - rodinného príslušníka, obmedzenie možnosti vykonávania nevyhnutných životných, hygienických úkonov a vykonávanie prác v domácnosti,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného N. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02. 08. 2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvineného G. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Okresný súd Trnava vydal dňa 03. 08. 2022 trestný rozkaz a uznal obvineného G. T. za vinného na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu podmieniene odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov za súčasného rozhodnutia o nároku poškodeného na náhradu škody.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený v zákonom stanovenej lehote odpor, z ktorého dôvodu súd na prejednanie veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku prečítal návrh poškodeného N. L. na náhradu škody. Poškodený žiadal náhradu za spôsobenú škodu a ujmu na zdraví, avšak túto bližšie nešpecifikoval.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného G. T. (č. l. 203 - 204), výsluchom svedka - poškodeného N. L. (211 - 214) a svedkyne N. R. (č. l. 214 - 216). Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom znalcov MUDr. Alexandra Kőröcza, PhD. (č. l. 222 - 223) a Mgr. Kataríny Bielikovej (č. l. 223 - 224), ako aj oboznámením odborných vyjadrení - lekárskeho správ (č. l. 4, 5) a listinných dôkazov, najmä záznamu o podaní oznámenia (č. l. 2), zápisnice o vydaní veci zo dňa 01. 03. 2022 (č. l. 106), SMS komunikácie (č. l. 107 - 117), časovej osi (č. l. 207) a tiež odpisu registra trestov (č. l. 241) a lustrácií v databáze súdov (č. l. 243), z Generálnej prokuratúry (č. l. 242) a z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. l. 244 - 245), vrátane fotodokumentácie zranení poškodeného (č. l. 6) a stoličky v dome poškodeného (č. l. 249).

Po tom, čo obžalovaný G. T. po prednese obžaloby a po poučení súdom urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase, keď podľa obžaloby malo dôjsť ku skutku, sa podľa pozície mobilu nachádzal na inom mieste. Deň predtým mu volal poškodený, že je v zlej situácii, že by potreboval pomôcť a či nemá pre neho prácu. Povedal mu, nech príde pokosiť záhradu - ovocný sad a nejaké peniaze mu dá. Keď poškodený prišiel, kázal mu kosiť a on išiel do druhej garáže pozrieť inventár materiálu, bolo to po 09.00 hod. a zdržal sa tam hodinu aj niečo. Domov prišiel okolo 12.30 hod. až 13.00 hod., poškodený sedel opitý a žiadal od neho peniaze. Poškodeného vyzval, aby odišiel preč, že mu peniaze nedá, lebo nesplnil robotu. Hádali sa, došlo k postrčeniu, poškodeného strčil raz - dvakrát do pleca, poškodeného nemohol vytlačiť, lebo má o 20 kg viac. Keď poškodený odchádzal, zbadal tehly pred domom a začal ich do neho hádzať. Pred obavou, že ho poškodený trafí, utekal k potoku, schoval sa v kríkoch. Následne to prestalo poškodeného baviť, išiel naspäť do domu, zamkol bránu, hodil kľúče a odišiel po svojich pod vplyvom alkoholu, išiel zo strany na stranu. Na to našiel peňaženku, o ktorej si spočiatku myslel, že je jeho a že mu poškodený ukradol peniaze, ale patrila poškodenému. Písal preto družke poškodeného v domnení, že mu poškodený ukradol peňaženku. O chvíľu sa poškodený vrátil a z obavy, že ho znovu napadne, mu prehodil peňaženku cez bránku, na čo poškodený odišiel. Mohlo byť 13.30 hod. K zraneniam poškodeného sa vyjadriť nevedel, mohol spadnúť, na vlastné oči to nevidel. Keby mal poškodený zlomené rebrá, nemohol by hádzať tehly. Podlhovasté drevené predmety doma nemá. V rámci odstraňovania rozporov vo výpovedi obžalovaného bola postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná časť zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania zo dňa 23. 02. 2022 (č. l. 24 - 28), v ktorej uviedol, že rekonštruuje dom, preto tupé predmety, ako napr. drevená noha zo stola, zo stoličky, guľatina na kúrenie, drevený hranol sa u neho mohli nachádzať.

Obžalovaný k rozporom uviedol, že také predmety sa tam mohli nachádzať, keď býva na dedine a kúri drevom.

Obžalovaný ďalej uvádzal, že tento predmet, keď sa strkal s poškodeným, v ruke nemal, ale nevie, či ho mal v ruke bezprostredne predtým alebo potom. Poškodeného v ten deň týmto predmetom neudrel.

Svedok - poškodený N. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že k obžalovanému prišiel okolo 08.00 hod., žiadal ho o robotu, obžalovaný mu povedal, že môže pokosiť. Obžalovaný mu dal peniaze, aby kúpil 4 litre vína. Priniesol víno, kosil a cez prestávku spolu pili. Predtým, ako išiel k obžalovanému, nepil, pil až tam. Vypil spolu s obžalovaným asi 1 - 1,5 litra vína, popritom kosil. Pil rovnako s obžalovaným. Nevie, kde bol obžalovaný počas toho, ako on kosil, mohlo to byť aj tak, ako uvádzal v prípravnom konaní, teda, že obžalovaný bol celý čas doma, vo vnútri domu, sem tam nakukol von z domu, dvor neopustil. Ako vo vnútri sedel, nevie, čo sa stalo, obžalovaný vyťahol palicu a začal ho ňou búchať (svedok ukazoval na pravú stranu tela - bok a miesto pod pazuchou), udrel ho asi trikrát. Sedel v izbe, obžalovaný prišiel poza jeho chrbát, a keď bol pri ňom z boku z pravej strany, napadol ho. Mohlo byť 10.00 hod. až 11.00 hod. Predmet, ktorým ho obžalovaný napadol, mohol mať okolo metra o priemere 3,5 cm, bol drevený, guľatý, poriadne to nevidel, lebo obžalovaný sa na neho zahnal. Po tom sa postavil, obžalovaný vybehol von, poškodený si zobral pol pálenej tehly, z ktorej má obžalovaný chodník, obžalovaný sa začal prechádzať po potoku. Išiel kúsok za ním asi 20 metrov, potom sa vrátil k obžalovanému domov, zamkol mu dom a tehlu, ktorú mal v ruke, položil k bráne aj s kľúčmi pred dom a išiel preč. Na konci ulice zistil, že si u obžalovaného zabudol peňaženku, tak mu zazvonil, lebo kľúče a tehla pred domom už neboli, tak si myslel, že je už obžalovaný doma. Obžalovanému povedal, aby mu podal peňaženku, prehodil mu ju cez bránu a išiel preč. Potom si obžalovaný písal s N. R., že mu mala zobrať 900 Eur. Obžalovanému povedal, že to tak nenechá, že ide k lekárovi. Keď prišiel domov, družke N. R. ukázal, kde ho bolí. Z Bohdanoviec do Bolerázu prišiel v rozmedzí od 11.00 hod. do 13.30 hod. Myslí si, že prvý deň išiel k lekárovi a polícii to oznamoval druhý deň, ale nie je si istý. Družke tiež povedal, ako sa mu zranenia stali, že obžalovanému prešlo a z ničoho nič ho napadol palicou. Aj jej to ukázal, mal to najprv červené, potom mu to začalo modrať a sama mu povedala, že idú na pohotovosť.

Poškodený ďalej uvádzal, že on obžalovaného v ten deň nijakým spôsobom nenapadol, neudrel, ani po ňom nič nehodil, nikdy nemali takýto incident. Obžalovaného nijako neprovokoval, vypili si, potom znovu kosil, obžalovaný okrem alkoholu užil aj trávu. Nevie, prečo ho obžalovaný napadol, bolo to bezdôvodné, asi skrat.

Poškodený známky požitia alkoholu na sebe necítil, pracoval, bolo horko a vypotil to.

K zraneniam uviedol, že mal poľámané rebrá. Zranenia sa mu nemohli stať inak, lebo ani nepadol, nemal ani tak vypité a neudrel by si trikrát to isté miesto. Zle sa mu spalo, umývalo, zohýbalo, boleli ho hlavne rebrá, nemohol sa v noci otočiť, zohnúť sa, necítil to, iba keď bol rovno. Bolesť cítil aj pri zdvíhaní rúk. Tieto obmedzenia trvali asi 2 - 3 týždne, potom sa to zlepšilo. Podľa RTG bolo prvýkrát zlomené jedno rebro, druhé sa zdalo byť prasknuté, na RTG bol aj druhýkrát. Nevie, koľko rebier mal zlomených, je to napísané v papieroch, nečítal ich, ale vie, že sa spomínal aj hrudník. Papiere čítala Danko Bošňáková. Nepamätá si, s odstupom akého času mu boli robené RTG snímky.

Pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody alkohol nepožíval pravidelne, po robote sa stavil na 2 - 3 pivá, lebo ráno išiel znova do roboty a tam im dávali fúkať. Odsúdený bol za vyhrážanie, pohádka sa s otcom pod vplyvom alkoholu, otec na neho viackrát volal políciu.

V rámci odstraňovania rozporov vo výpovedi svedka - poškodeného bola postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku čítaná časť zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného z prípravného konania zo dňa 23. 03. 2022 (č. I. 29 - 40), pričom svedok - poškodený rozpory logicky vysvetlil.

Svedkyňa N. R. v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 18. 06. 2021 išiel poškodený okolo 09.00 hod. pracovne za obžalovaným. Nevie, čo sa tam dialo, až okolo 13.00 hod. jej obžalovaný zavolať, že mu poškodený ukradol 900 Eur, potom položil, vypisoval jej SMS-ky na poškodeného, aký je alkoholik, že mu mal poškodený a neskôr aj ona ukradnúť 900 Eur, pritom ona nikdy u obžalovaného ani nebola. Skontaktovala sa s poškodeným kde je a čo sa stalo, povedal jej, že obžalovanému prešlo. Až keď poškodený prišiel domov, videla modriny, opuchlo mu to, tak povedala, že idú na pohotovosť. Ďalší deň išiel na políciu do Trstína.

Obžalovaný jej volal okolo 13.00 hod., pôsobil roztržito. Keď mu chcela zavolať naspäť, nedvíhal, len písal SMS-ky. Z telefonátu nevie posúdiť, či obžalovaný užil alkohol alebo inú látku.

Poškodenému volala hneď po telefonáte s obžalovaným, mohlo byť asi 13:20 hod. Poškodený prišiel domov okolo 15.00 hod. ako išli autobusy, poumýval sa a išli na pohotovosť. Po príchode domov jej ukázal zranenia, mal ich na ľavej strane (svedkyňa ukázala na ľavý bok tela - pri lopatke a páse).

Zranenie by popísala ako úder palicou, bolo modré, fialové, menilo farby. Ona osobne si fotila telefónom zranenia, keď poškodený prišiel domov.

Poškodený jej povedal, že sedeli spolu s obžalovaným, ten ho z ničoho nič udrel, nepamätá si, či jej poškodený povedal, čím ho mal obžalovaný udrieť. Obžalovaný ho mal udrieť dvakrát a tretí úder vykryl s rukou. Bližšie okolnosti incidentu jej poškodený neuviedol, ani ako na útok obžalovaného poškodený reagoval. Poškodeného sa pýtala len, čo to má. Keď prišiel poškodený domov, zranenia ho boleli, pod vplyvom alkoholu moc nebol, alkohol sa na jeho chôdzi alebo reči v ten deň neprejavoval. Po zranení bývala s poškodeným každý deň, poškodený mal bolesti, pomáhala mu obliekať sa. Zdravotné problémy mal mesiac, najprv bolo jedno rebro zlomené, potom dve, na RTG chodil opakovane po každej kontrole. Lekárske správy videla, podľa nej mal poškodený pomliaždeniny, nevie, či bolo zlomené jedno rebro alebo dve, povedali, že sa to ešte ukáže na ďalšej kontrole a to tam potom pribudlo. Celkovo mal zlomené 3 rebrá, nepamätá si.

Medzitým, ako prišiel poškodený domov od obžalovaného, volala s poškodeným, musel sa tiež vrátiť po peňaženku. Keď prestali spolu telefonovať, poškodený čakal na autobus, ale kde sa zdržiaval, nevie.

V čase, keď poškodený išiel k obžalovanému, mal problémy s krížami, z ktorého dôvodu bol aj PN. V rozhodnom čase poškodený alkohol popíjal, pil aj s otcom, ale keď bola doma, tak menej. Keď užíval poškodený lieky, nepil. Zvykol piť vodku. V deň incidentu poškodený lieky od bolesti užil.

V rámci odstraňovania rozporov vo výpovedi svedkyne bola postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku čítaná časť zápisnice o vylúčení svedkyne z prípravného konania zo dňa 01. 03. 2022 (č. l. 49 - 50), pričom svedkyňa uviedla, že obžalovaný jej volal okolo 13.00 hod., lebo 13.20 hod. už mala prvú SMS-ku od obžalovaného. Hovory zaznamenané v telefóne nemá, ale SMS-ku áno. Svedkyňa uviedla, že za pravdivú možno považovať jej výpoveď z prípravného konania, keď uvádzala, že obžalovaný mal poškodeného udrieť palicou dvakrát. Tiež sa pridržiava svojej výpovede z prípravného konania, že keď jej obžalovaný dňa 18. 06. 2022 volal, zdal sa jej čudný, podľa nej bol nafajčený, takých ľudí pozná, hovoril nezrozumiteľne. Čo sa týka času, keď mala svedkyňa prostredníctvom SMS komunikovať s obžalovaným, k tomuto svedkyňa uviedla, že sa pridržiava svojej výpovede z hlavného pojednávania a s obžalovaným komunikovala cez SMS v čase asi 13:20 hod.

MUDr. Alexander Köröcz, PhD., znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia, zotrval na hlavnom pojednávaní na záveroch znaleckého posudku č. 65/2021, v zmysle ktorých poškodený N. L. utrpel zlomeninu 10. - 11. rebra vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo, t. j. ľahké zranenie, úraz stredný. Mechanizmom vzniku zranení je pôsobenie priameho násillia strednej intenzity (na stupnici do 5 číslo 3), ktoré pôsobilo zľava, zozadu - doprava na oblasť ľavej bočnej a zadnej hrudnej steny. Toto násillie bolo opakované, minimálne dvakrát. Pri tomto násillí došlo k pomliaždeniu bočnej hrudnej steny vľavo vo výške 3 - 4 medzirebria a zlomenine 10. - 11. rebra vľavo, bez poranenia vnútrohrudných orgánov. Predmetom násillia je tupý predmet. Mechanizmus vzniku zranení tak, ako to uvádza poškodený, je možný a vysoko pravdepodobný. Mechanizmus vzniku zranení tak, ako to uvádza podozrivý (obžalovaný), že poškodený padol, nie je možné vylúčiť, ale vzhľadom na lokalizáciu, početnosť a tvar vonkajších známok zranení je tento mechanizmus vzniku zranení vysoko nepravdepodobný. Násillkom zranení bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života - nutnosť telesného šetrenia, obmedzenie nadmernej fyzickej záťaže (fyzickou záťažou sa zvyšuje tlaková a tepová frekvencia, ktorá sa prejaví typickou tepavou bolesťou v poškodených tkanivách, ktorá znemožní ďalšiu fyzickú aktivitu človeka; bolestivosť môže pretrvávajúť 6 - 8 týždňov, miera a rozsah tohto obmedzenia je daný prahom bolesti poškodeného, ktorý je u každého človeka individuálny), obmedzenie dlhodobiejšieho sedenia, šoférovania, fyzickej záťaže (bolesti hrudníka), kontaktu so spoločenským prostredím a obmedzenie spoločenskej činnosti, nutnosť osobnej asistencie, odkázanosť na čiastočnú starostlivosť inej osoby - rodinného príslušníka, obmedzené možnosti vykonávania nevyhnutných životných, hygienických úkonov a obmedzené vykonávanie prác v domácnosti, a to po dobu ambulantnej liečby od 18. 06. 2021 do 16. 07. 2021. Doba liečby je 4 týždne, PN sa môže predĺžiť na dobu 4 týždňov a viac pre nutnosť postupnej záťaže. Doba PN je závislá od charakteru zamestnania. Zranenie sa zhojilo bez trvalých následkov. Zranenia poškodeného boli obodované počtom bodov 55, čo vo finančnej čiastke pri cene bodu v čase úrazu 22,66 Eur predstavuje sumu 1.247 Eur.

Znalec doplnil, že vzhľadom na to, že poškodený mal byť napadnutý predĺženým predmetom, tak útočník mohol stáť za jeho chrbtom na pravej strane, ale zranenia boli spôsobené dlhým tupým predmetom na ľavej zadnej a bočnej strane hrudníka. Z objektívnych lekárskeho vyšetrení vyplýva, že zlomenina 10. a 11. rebra boli na ľavej strane a pomliaždenie hrudníka medzi 3 a 4 medzirebrím boli umiestnené vľavo. Čo sa týka postavenia útočníka, mohol stáť po jeho pravej strane z boku, ale lokalita zranení tak, ako to uvádzal poškodený (na pravej strane), nesedí. Vzhľadom na lekárskeho nález zo dňa 18. 06. 2021,

kde je v objektívnom náleze uvedené prítomný pásovitý krvný výron na chrbte v oblasti lopatky, muselo sa jednať o predmet, ktorý bol hrubší, nemohlo sa jednať o ostrý predmet ani o krátky predmet, keďže sa jednalo o pásovitý charakter vonkajšieho zranenia. Pokiaľ mal poškodený sedieť na stoličke, musel sedieť na stoličke bez zadného operadla alebo poškodený sedel tak, že nemal za chrbtom operadlo, inak by poškodenému bolo spôsobené zranenie len v hornej časti hrudníka. Predmet násilia, ktorý udáva poškodený, teda predmet dĺžky asi 1 meter o priemere 3,5 cm vzhľadom na vonkajšie známky zranení, ktoré sú zachytené na fotografii poškodeného, zodpovedá možnému predmetu násilia, ktorý spôsobil uvedené zranenia. Keďže ide o dosť dlhý predmet, mechanizmus zranenia zodpovedá tomu, ako bol opísaný v znaleckom posudku.

Mgr. Katarína Bieliková, znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní uviedla, že zotráva na záveroch znaleckého posudku č. 30/2022, podľa ktorých osobnosť N. L. je slabšie štrukturovaná, výrazne extravertovaná, s nižším sebavedomím, no dobrým sebahodnotením, emočne instabilná, situačne impulzívna a dráždivá, dokáže ľahko vzplátnúť, ale v celku rýchlo sa aj upokojíť. Má rád spoločnosť, zábavu, vtipkovanie, ľahko nadväzuje nové kontakty, dokáže pohotovo odpovedať, je optimistický, bezstarostný až ľahkovážny, nemá sklony sa trápiť. Jeho sociálne väzby sú však povrchné, bez hlbšieho záujmu či emočného zainteresovania, čím sa snaží vyhnúť záťaži, ktorá by mohla vzniknúť pri hlbšej citovej väzbe. Je zvýšene podozrievavý a nedôverčivý, čím projikuje vlastnú hostilitu na druhých, očakáva nekalé úmysly. Správanie je pudové, schopnosť racionálnej kontroly znížená, pod vplyvom omamných látok nulová. V sociálnej oblasti má ťažkosti prispôbiť sa, očakáva prispôbenie od iných, nevie sa adekvátne presadzovať, odhadnúť možné dôsledky. Morálny vývin dosahuje postkonvenčnú úroveň, kedy sa jedinec stotožňuje so všeobecne spoločensky platnými mravnými a morálnymi pravidlami a normami, má zvnútornenú potrebu ich dodržiavať. Jeho citlivosť voči hraniciam je primeraná, je ochotný ich rešpektovať, ale i zdravo riskovať, približovať sa k nim a testovať, no nie prekračovať normy a pravidlá. V prípade, že je pod vplyvom alkoholu, má sklony „žiť na hrane“ v dôsledku oslabenia racionálnej kontroly. Po vytriezvení si uvedomuje, že niekomu ukrivdil, správal sa neprimerane a má výčitky svedomia. Psychopatológia v zmysle duševného ochorenia, fabulačné či konfabulačné tendencie neboli u neho zistené. Má osvojené všeobecne spoločensky platné mravné a morálne pravidlá, aj zákonitosti, ako i zvnútornenú potrebu ich dodržiavať. Je však impulzívny a situačne dráždivý, ľahko vzplanie. Tieto osobnostné vlastnosti dokáže pomerne dobre kontrolovať. Avšak pod vplyvom alkoholu racionálna kontrola prudko ustupuje, následne koná pudovo, riskantne, nezamýšľa sa nad možnými dôsledkami svojho konania napriek predošlým negatívnym skúsenostiam (napr. opakované konflikty s otcom pod vplyvom alkoholu, ktoré skončili jeho väzbou). Dráždivosť sa môže prejavovať prchkosťou, šomraním, grobianstvom. Mentálna úroveň N. L. zodpovedá jeho aktuálnej intelektovej úrovni, ktorá sa v rámci populačnej normy nachádza v pásme podpriemeru (CIQ = 89) pri rovnováhe vo verbálnej a praktickej zložke. Znalkyňa u neho nachádza mierne parciálne organické poškodenie CNS (IDD = 14 %) postihujúce oblasť psychomotoriky. Poškodený má zachovalé perцепčné a kognitívne schopnosti a dostatočne osvojené verbálne zručnosti, takže je schopný riadne vnímať, chápať súvislosti, zapamätať si a zrozumiteľne pre iné osoby reprodukovať prežité udalosti i okolnosti, ktorých bol svedkom. Jeho reprodukcie môžu byť s odstupom času v dôsledku prirodzeného zabúdania ochudobnené o detaily, na ktoré je však schopný v značnej miere sa pri dopytovaní rozpamätať. U poškodeného nebola zo psychologického hľadiska zistená motivácia nehovoriť pravdu, ani tendencie zamlčovať či úmyselne skresľovať prežité udalosti. Je impulzívny, situačne dráždivý a podozrievavý. Agresívne sklony (brachiálne ani verbálne), či provokačné tendencie v štruktúre jeho osobnosti neboli zistené. Psychologická všeobecná vierohodnosť, čiže psychologická schopnosť poškodeného zaregistrovať určitú realitu, uložiť si ju do pamäte a následne reprodukovať vo forme spomienok nie je oslabená, pretože poškodený je dostatočne integrovaná osobnosť, disponujúca intaktnými kognitívnymi kompetenciami (vnímaním, pozornosťou, myslením i pamäťou). Vedome či účelovo svoje výpovede neskresľuje, vo výpovediach znalkyňa nenachádza fabulačné, konfabulačné či iné patologické obsahy. Jeho výpovede zo psychologického hľadiska nesú pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti. Poškodený opakovane vypovedal o prežitých udalostiach zhodne, bez zásadných rozdielov, na základe čoho je možné usudzovať, že výpovede N. L. o prípade nesú pozitívne znaky špecifickej vierohodnosti a zo psychologického hľadiska ich možno považovať za vierohodné.

Znalkyňa doplnila, že za triezva je osobnosť poškodeného nekonfliktná, výrazná agresivita zistená nebola. Pod vplyvom alkoholu sa výrazne znižuje jeho schopnosť ovládať sa rozumovo, prevláda pudová zložka a v takom prípade môže reagovať skratovo, prípadne aj ľahkou agresivitou, ale skôr v zmysle obrany a verbálnym spôsobom. Jeho pamäťové schopnosti pod vplyvom alkoholu môžu byť oklieštené,

avšak všeobecne dosahujú úroveň hlbokého podpriemeru, čo zo psychologického hľadiska je ešte stále relevantné, čiže nemožno povedať, že by boli hlbšie narušené a že by nebol schopný objektívne vypovedať o skutočnostiach, ktoré prežil aj pod vplyvom alkoholu. Jeho pamäťová stopa môže byť skreslená, napr. sa u poškodeného vyskytla jedna diskrepancia, či bol udretý vpravo alebo vľavo, avšak vo všetkých výpovediach udával úder do pravej strany svojho tela. Takto to má uložené ako pamäťovú stopu a nemení to, rovnako to nemení ani závery znaleckého skúmania. Poškodený je povrchný, čo je typické pre jeho osobnosť. Je to človek, ktorý nepotrebuje riešiť, či ho bolí vpravo alebo vľavo, kdekolvek, generalizovane sa zaoberá jedine tým, že ho niekde bolí, lebo bol udretý alebo spadol, je mu jedno, akým spôsobom mu to bolo spôsobené, či si spôsobil zranenie sám alebo niekto iný, záver je „niečo ma bolí“. Každý má inú toleranciu na účinky alkoholu, s narastajúcim promile schopnosť adekvátne vnímať je určite oslabená, môže byť skreslená, závisí to od toho, ako človek toleruje alkohol, lebo niekto javí príznaky opitosti už pri 2 dcl vína a pri niekom liter vína. Telo poškodeného dobre toleruje alkohol. Poškodený konzumuje alkohol, nepopieral to, otvorene priznával, že jeho niektoré konflikty skončili trestom a boli pod vplyvom alkoholu, takže poškodený má pravdepodobne vypestovanú toleranciu a znesie väčšie množstvo. Posúdenie závislosti na alkohole je v kompetencii psychiatra.

Zo záznamu o podaní oznámenia zo dňa 21. 06. 2021 vyplýva, že poškodený N. L. urobil dňa 21. 06. 2021 oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pričom uviedol, že dňa 18. 06. 2021 od 11.00 hod. do 12.00 hod. išiel za osobou G. T., s ktorým asi hodinu komunikovali, keď z ničoho nič G. T. zobral baseballovú pátku a udrel ho do ľavého boku v oblasti krížov a druhú ranu vykryl a tak ho pátku trafila pod ľavú pazuchu. Na to G. T. rýchlo utiekol z domu, prebehol cez potok a utekal ďalej preč. Poškodený za ním kúsok bežal, ale keď ho zbadal v potoku, vrátil sa a zamkol mu dom, kľúče mu položil pred bránu a išiel domov. Po príchode domov ho udreté miesta začali bolieť, išiel na ošetrovanie do FN Trnava, kde ho ošetrili, k čomu doložil lekársku správu. Nevie, prečo to G. T. urobil, zrejme to bol dôsledok omamných látok alebo vína, čo pil.

Z lekárskej správy MUDr. Zuzany Dvoržákovvej vyplýva, že N. L. bol dňa 28. 07. 2021 ošetrovaný u všeobecného lekára pre dospelých, zistená mu bola zlomenina rebra IX, X, XI ľavostranná po napadnutí známou osobou, keď bol udretý bejzbalkovou pátkou do oblasti chrbta.

Zo správy urgentného príjmu Fakultnej nemocnice Trnava je zrejme, že poškodený bol dňa 18. 06. 2021 o 19:30 hod. ošetrovaný, pričom udával, že okolo 12.00 hod. bol napadnutý inou osobou, udretý bejzbalkou do chrbta - do hrudníka vzadu vľavo, kde je modrina, a do driekovej oblasti vľavo, pričom mu bola diagnostikovaná zlomenina rebra X. vľavo a pomliaždenie hrudníka. Poškodenému bol odporučený kľudový režim, analgetiká podľa potreby a ležanie v polosedie.

Z fotodokumentácie zranení sú zrejme zranenia poškodeného nachádzajúce sa v ľavej časti tela, a to hematóm rebier a pomliaždenie v oblasti lopatky.

Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že svedkyňa N. R. vydala dobrovoľne pre účely trestného konania SMS komunikáciu z jej mobilného telefónu zo dňa 18. 06. 2021 a zo dňa 19. 06. 2022 s obžalovaným G. om T. om.

Z SMS komunikácie vyplýva, že dňa 18. 06. 2021 a 19. 06. 2021 prebehla medzi obžalovaným a svedkyňou N. R. komunikácia, pričom táto sa týka údajne ukradnutých 900 Eur, požívania alkoholu a iných návykových látok, pričom obžalovanému bola tiež zaslaná fotografia znázorňujúca zranenia poškodeného a lekárska správa k nim. SMS komunikácia zachytáva správy medzi obžalovaným a svedkyňou po spáchaní skutku dňa 18. 06. 2021 od 13:39 hod. do 21:49 hod., ako aj nasledujúci deň od 07:45 hod. do 10:27 hod.

Časová os monitoruje pohyb osoby v deň, keď mal byť skutok spáchaný.

Z fotodokumentácie stoličky je zrejme, že táto by sa podľa vyjadrenia obžalovaného mala nachádzať v jeho rodinnom dome a na tejto mal poškodený u neho sedieť.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti konania, súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne a

vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nasvedčujú záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku a po právnej stránke tento kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Možno konštatovať, že všetky súdom vykonané dôkazy sú prípustné a získané zákonným spôsobom. Napokon, zákonnosť či procesnú použiteľnosť dôkazov, o ktoré súd opiera svoje rozhodnutie, žiadna z procesných strán nenamietala.

K výroku o vine

Po skutkovej stránke vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, a boli splnené všetky podmienky pre vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Prokurátor v prejednávanej veci uniesol dôkazné bremeno pred súdom a preukázal vinu obžalovaného na základe priamych i nepriamych dôkazov, ktoré dávajú ucelenú, jednotnú, logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, ktoré umožňujú vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok kladený mu obžalobou za vinu.

Na základe vyššie popísaného vykonaného dokazovania, predovšetkým výpoveďou svedka - poškodeného N. L., podporenou výpoveďou svedkyne N. R., ako aj s poukazom na výsledky znaleckého skúmania, lekárske správy a fotodokumentáciu zranení, ale i ostatné listinné dôkazy bolo nepochybne preukázané, že poškodený vypomáhal obžalovanému s prácami, za čo mu obžalovaný poskytoval peniaze. Dňa 18. 06. 2021, keď poškodený u obžalovaného v Bohdanovciach nad Trnavou kosil na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody záhradu, popri ktorej práci spolu vypili 1 - 1,5 litra vína a obžalovaný užil aj „trávu“, v presne nezistenom čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. v rodinnom dome s popisným číslom 339/28 obžalovaný G. T. fyzicky napadol poškodeného N. L. tým spôsobom, že ho zozadu minimálne dvakrát udrel neustáleným dreveným tupým predmetom podlhovastého tvaru do oblasti ľavej bočnej a zadnej hrudnej steny. Keď prišiel poškodený domov, svojej družke N. R. ukázal spôsobené zranenia, ktoré si odfotoval svojím mobilom, a ešte v ten deň navštívili urgentný príjem Fakultnej nemocnice Trnava, kde boli poškodenému diagnostikované zranenia.

Obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie trestnej činnosti kladenej mu za vinu a na svoju obranu uviedol, že v čase spáchania skutku sa podľa pozície mobilu nachádzal na inom mieste, pričom bol to práve svedok - poškodený, ktorý do neho začal hádzať tehly po tom, ako mu odmietol požičať peniaze. Obžalovaný tiež uvádzal, že žiadny podlhovastý drevený predmet, ktorým mal napadnúť poškodeného, doma nemá. V prípravnom konaní (ktorá výpoveď pre rozpor bola prečítaná) však uviedol, že keďže dom sám rekonštruje, tak nejaký tupý predmet, ako je napr. drevená noha zo stola, zo stoličky, guľatina na kúrenie, drevený hranol, by sa mohli u neho nachádzať. Rozpor vysvetlil tým, že býva na dedine a kúri s drevom, mohli sa tam také predmety nachádzať a nemuseli tam byť. Výpoveď obžalovaného súd vyhodnotil ako účelovú aj v tej časti, keď obžalovaný si síce nevedel spomenúť, či tento predmet mal v ruke bezprostredne predtým, ako malo dôjsť medzi ním a poškodeným k strkaniu alebo po tom, avšak bol si istý, že v čase strkania s poškodeným predmet v ruke nemal, a to napriek tomu, že v prípravnom konaní uvádzal a priznával, že pokiaľ by aj drevené predmety doma mal, musel by ich hľadať, lebo ich nemá nikde voľne pohodené. Súd takúto výpoveď obžalovaného vyhodnotil ako rozporuplnú. Obžalovaný menil svoje verzie o okolnostiach spáchania skutku a prispôbil ich podľa potreby v úmysle zbaviť sa svojej trestnej zodpovednosti. Neuniklo tiež pozornosti súdu vyjadrenie obžalovaného, ktorý uviedol „a keď už poškodený uviedol, že má zlomené rebrá, tak ako môže do mňa hádzať tehly“, čím obžalovaný nepriamo priznal, že poškodeného napadol, avšak spochybnil spôsobené zranenia. Takejto obrane obžalovaného ale nezodpovedajú zranenia poškodeného, k existencii ktorých bol vypracovaný aj znalecký posudok.

Obžalovaný je usvedčovaný priamym svedkom - poškodeným N. om L. om. Tu je potrebné na uviesť, že hoci svedok - poškodený odpočiatku ako miesto spôsobenia zranení označoval pravú časť svojho tela, jeho výpoveď možno v kontexte ostatných vykonaných dôkazov jednoznačne posúdiť ako vierohodnú, pričom tento záver súdu verifikujú aj vyjadrenia znalkyne Mgr. Kataríny Bielikovej, ktorá uviedla, že poškodený je povrchný a generalizovane rieši, že „ho niečo bolí“, bez potreby riešiť, či ho bolí vpravo

alebo vľavo. Poškodený priznával, že v čase sporu medzi ním a obžalovaným bol pod vplyvom alkoholu, avšak znalkyňa napriek tomu skonštatovala, že poškodený je schopný vypovedať o skutočnostiach, ktoré prežil aj pod vplyvom alkoholu. Jeho pamäťová stopa týkajúca sa toho, čo bol udretý vpravo alebo vľavo, môže byť skreslená, avšak táto skutočnosť nie je spôsobilá ovplyvniť záver znalkyne o tom, že poškodený je schopný reprodukovať prežité udalosti počas opitosti. Napokon znalkyňa u poškodeného nezistila fabulačné či konfabulačné tendencie, motiváciu nehovoriť pravdu, ani tendencie zamlčovať či úmyselne skresľovať prežité udalosti. Súd teda uzavrel, že poškodený nemal motív klamať a nevypovedať pravdivo. Len skutočnosť, že podľa poškodeného mu obžalovaný mal spôsobiť zranenia na pravej strane tela, nemôže predsa automaticky bez ďalšieho odôvodniť jeho nedôveryhodnosť. Poškodený nemal dôvod vypovedať voči obžalovanému spôsobom ako vypovedal. Poškodený (podľa toho, ako ho súd vnímal pri výsluchu) vypovedal úprimne, bez úmyslu obžalovaného krivo obviňovať. Je potrebné tiež pripomenúť, že medzi poškodeným a obžalovaným nikdy k žiadnemu incidentu nedošlo, konanie obžalovaného označil poškodený v tomto prípade za skrat. Ako z výpovede poškodeného, tak aj z vyjadrenia obžalovaného vyplynulo, že poškodený chodil obžalovanému vypomáhať, za čo poškodený dostával peniaze. Poškodený nemal dôvod klamať.

Aj napriek tomu, že celý incident medzi obžalovaným a poškodeným sa odohral v dome poškodeného, bez prítomnosti tretej osoby, ktorá by priebeh skutku dosvedčila, neznamená to hneď, že sa skutok nestal. Súd poznamenáva, že vina obžalovaného môže byť za určitých podmienok založená aj na len jednom dôkaze, keďže neplatí zásada testis unus, testis nullus, teda jediný svedok je ako žiadny svedok.

V prejednávanej príhode výpoveď svedka - poškodeného nie je jediným (osamoteným) usvedčujúcim dôkazom obžalovaného zo spáchania trestného činu kladeného mu obžalobou za vinu, nakoľko je podporená aj nepriamym dôkazom, a to svedeckou výpoveďou N. R., ktorej výpoveď je v podstatných bodoch v zhode s výpoveďou poškodeného.

Svedkyňa N. R. potvrdila, že v rozhodný deň bol poškodený u obžalovaného, pričom v čase okolo 13.00 hod. jej poškodený volal s tým, že obžalovanému preplo. Keď prišiel poškodený domov, videla modriny, ktoré si odfoťila svojím mobilom a išli na pohotovosť. Podľa svedkyne sa jednalo o zranenia na ľavom boku tela - pri lopatke a na páse, poškodený jej povedal, že ho obžalovaný z ničoho nič udrel.

Zranenia spôsobené poškodenému zachytáva aj fotodokumentácia vyhotovená mobilným telefónnym zariadením svedkyne N. R., družky poškodeného, ktorú vyhotovila po príchode poškodeného domov, pričom stanovenú diagnózu bližšie popisuje lekárska správa vystavená urgentným príjmom Fakultnej nemocnice Trnava zo dňa 18. 06. 2021 a následne aj lekárska správa vystavená všeobecným lekárom pre dospelých dňa 28. 07. 2021.

Lekárske správy boli tiež podkladom pre vypracovaného znaleckého posudku MUDr. Alexandrom Kőröczom, PhD., znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia, ktorý podporuje pravdivosť a vierohodnosť výpovedí poškodeného a svedkyne N. R..

Zranenia spôsobené poškodenému boli bez akýchkoľvek pochybností objektivizované vykonaným znaleckým dokazovaním a závažnosť zranenia podporuje verziu priebehu skutku podaného poškodeným, s výnimkou strany tela, na ktorú mal podľa vyjadrenia poškodeného obžalovaný útočiť, k čomu sa súd vyjadril už vyššie. Znalec potvrdil, že mechanizmom vzniku zranení je pôsobenie priameho násillia strednej intenzity, ktoré pôsobilo zľava, zozadu - doprava na oblasť ľavej bočnej a zadnej hrudnej steny, násillie bolo opakované, minimálne dvakrát, pri čom došlo k pomliaždeniu bočnej hrudnej steny vľavo vo výške 3 - 4 medzirebria a zlomenine 10. - 11. rebra vľavo. Za predmet násillia znalec označil tupý predmet. Znalec tiež konkretizoval spôsob a dĺžku doby, po ktorých bol poškodený následkom zranení obmedzený na obvyklom spôsobe života.

Znalec mechanizmus vzniku zranení tým, že by poškodený padol, nevylúčil, ale vzhľadom na lokalizáciu, početnosť a tvar vonkajších známok zranení tento mechanizmus vzniku zranení je podľa znalca vysoko nepravdepodobný, práve naopak, mechanizmus vzniku zranení tak, ako to uvádzal poškodený, považuje znalec za možný a vysoko pravdepodobný.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní znalec pripustil aj mechanizmus vzniku zranenia ako opisoval poškodený na hlavnom pojednávaní, teda, že sedel v izbe a obžalovaný prišiel poza jeho chrbát,

a keď bol pri ňom z boku z pravej strany, tak ho napadol. K tomu znalec uviedol, že vzhľadom na napadnutie poškodeného predĺženým predmetom, obžalovaný ako útočník mohol stáť po pravej strane obžalovaného z boku. Ďalej bolo znalcom potvrdené, že vzhľadom na lekársky nález zo dňa 18. 06. 2021 a predloženú fotografiu zachytávajúcu zranenia poškodeného, predmetom násillia mohol byť hrubší predmet, nie ostrý ani krátky, o dĺžke asi 1 meter a priemer 3,5 cm, t. j. ide o dlhý predmet a mechanizmus zranenia teda zodpovedá tomu, ako bol opísaný v znaleckom posudku, a to aj za predpokladu, že by poškodený v čase napadnutia obžalovaným sedel na stoličke buď bez zadného operadla alebo tak, že za chrbtom operadlo nemal.

Pokiaľ sa snažila obhajoba spochybníť spôsobenie zranenia obžalovaným, keď súdu predložila fotografiu stoličky, na ktorej mal poškodený sedieť, k tomuto súd uvádza, že z takto predloženej fotografie nie je zrejmé, či ide o stoličku, ktorá sa nachádzala v dome obžalovaného v rozhodnom čase, a rovnako z tejto nevyplýva spôsob, akým poškodený na stoličke mal sedieť, t. j. či bol opretý, predklonený, sedel z boku, s operadlom pred sebou, a pod. Ak aj obhajoba tvrdila, že poškodený bol riadne upovedomený o termíne hlavného pojednávania, na ktorom bola predložená fotografia stoličky, a mohol sa tak vyjadriť k svojej pozícii na stoličke, avšak právo účasti na hlavnom pojednávaní nevyužil, k tomuto je potrebné doplniť, že dovypočutiu poškodeného k tejto skutočnosti by mal predchádzať návrh na výsluch poškodeného, avšak tento absentoval. To, že poškodený nevyužil svoje právo účasti na hlavnom pojednávaní nariadenom súdom, automaticky neznamená zníženie, resp. oslabenie vierohodnosti tvrdení obžalovaného. Treba tiež dodať, že s verziou, že poškodenému nemohli byť spôsobené zranenia obžalovaným, pretože poškodený sedel a operadlo by úderu zabránilo, obhajoba prišla až pri výsluchu znalca, pričom poškodený na hlavnom pojednávaní už pred výsluchom znalca uvádzal, že obžalovaný ho napadol, keď sedel v izbe. K výpovedi poškodeného však obžalovaný nemal žiadne pripomienky. Aj znalec MUDr. Köröcz pripustil spôsobenie zranení v sede poškodeného. Z vyjadrenia znalca tiež vyplynulo, že pokiaľ by poškodený sedel spôsobom, že by mal operadlo stoličky za chrbtom, bolo by mu spôsobené zranenie len v hornej časti hrudníka. Podľa objektivizovaných zranení však poškodený utrpel zlomeninu 10. - 11. rebra vľavo a pomliaždenie hrudníka vľavo, rovnako znalec po vzhliadnutí fotografie zachytávajúcej zranenie spôsobené poškodenému toto špecifikoval ako pomliaždenie v oblasti lopatky (horná časť ľavej časti tela) a hematóm rebier (spodná časť ľavej časti tela). Týmto súd považuje obranu obžalovaného za plne vyvrátenú.

Na tomto mieste je potrebné poukázať aj na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že poškodený má o 20 kg viac ako on a nemohol ho vytlačiť. Aj toto vyjadrenie obžalovaného podporuje nepochybne záver súdu o tom, že obžalovaný proti poškodenému neustálený dlhý drevený tupý predmet podlhovastého tvaru použil.

Vierohodnosť tvrdení poškodeného a svedkyne podporujú aj ďalšie listinné dôkazy, najmä záznam o podaní oznámenia, podľa ktorého poškodený dňa 21. 06. 2021 urobil oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď dňa 18. 06. 2021 ho mal G. T. udrieť pálkou do ľavého boku v oblasti križov a pod ľavú pazuchu. Vierohodnosť svedeckých výpovedí je verifikovaná aj následná SMS komunikácia medzi obžalovaným a svedkyňou, v ktorej sa účastníci komunikácie bavili o alkohole, drogách, údajne odcudzených peňazí, pričom obžalovanému bolo tiež oznámené, že ho svedkyňa a poškodený idú udať do Trstína, k čomu bola pripojená aj fotografia zranení a lekárska správa z urgentného príjmu, na čo najskôr obžalovaný reagoval „ja som ti vždy pomáhal a ty sa mi vyhrážaš? Toto je vyhrážanie, aj to nezabudni povyprávať“ (19. 06. 2021 o 09:46 hod.) a neskôr „to kde si najebaný padol? Hovorím, že nepi, nerobí ti to dobre“ (19. 06. 2021 o 10:24 hod.). Z uvedeného je možné vyvodíť jednoznačne záver, že obžalovaný napadnutie poškodeného prvotne nepopieral, skôr sa snažil pôsobiť na poškodeného, aby od svojho úmyslu urobiť oznámenie o napadnutí upustil, keď mu vždy pomáhal.

Svedecké výpovede sa týkajú jednej a tej istej udalosti, nie sú medzi nimi podstatné rozpory, a nakoľko súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovede niektorej z uvedených osôb, súd dospel k záveru, že bez dôvodných pochybností je týmito výpoveďami preukázaná vina obžalovaného.

Naproti tomu sa súd s obhajobou obžalovaného nestotožnil, pretože táto bola bez rozumných pochybností vyvrátená vykonaným procesom dokazovania.

Čo sa týka časovej osi, predloženej obhajobou, ktorá má monitorovať pohyb obžalovaného v deň, keď mal byť skutok spáchaný, je potrebné uviesť, že takto predložená časová os je bez výpovednej hodnoty, pretože z nej nie je zrejmé, akej osoby sa týka a kto ju vyhotovoval. Ak obhajoba uvádzala, že časové údaje podľa časovej osi nesedia s výpoveďami poškodeného N. L. a svedkyne N. R. (bez bližšej špecifikácie), je potrebné dodať, že nesedia ani s výpoveďou obžalovaného, ktorý uvádzal, že poškodeného nechal kosiť záhradu a on odchádzal do druhej garáže nejako po 09.00 hod., pričom na časovej osi je znázornený odchod o 10:31 hod., rovnako mal prísť obžalovaný domov okolo 12.30 hod. - 13.00 hod., avšak na časovej osi je zaznamenaný príchod 12.20 hod. Napriek tomu, že obžalovaný predložil súdu časovú os na hlavnom pojednávaní bezprostredne po jeho výsluchu za účelom preukázania pravdivosti svojich tvrdení, obžalovaný nevypovedal v zhode s touto listinou.

Je teda nepochybné, že medzi zraneniami poškodeného N. L., špecifikovanými v skutkovej vete tohto rozsudku, a konaním obžalovaného G. T., je jednoznačne daný vzťah príčinnej súvislosti, z čoho logicky vyplýva, že predmetné zranenia spôsobil poškodenému obžalovaný.

Prihliadnuc na vyššie uvedené úvahy súdu je odôvodnený záver, že skutok sa stal tak, ako ho popísal poškodený, ktorého výpoveď bola v podstatných častiach potvrdená aj svedkyňou N. R.. O ich vierohodnosti súd nenadobudol žiadne pochybnosti. N. R. síce nebola očitým svedkom incidentu medzi obžalovaným a poškodeným, avšak jej výpoveď sa s výpoveďou poškodeného vzájomne potvrdzuje, obe výpovede sú logické a sú aj v zhode so závermi znalca MUDr. Alexandra Köröczza, ako aj s inými vo veci vykonanými dôkazmi. Procesom dokazovania bola preto bezpochyby vylúčená obrana obžalovaného, ktorý útok proti poškodenému popieral.

Súd (pri zachovaní totožnosti skutku) v rozsudku upravil skutkovú vetu oproti obžalobe v rozsahu špecifikácie sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného N. L. v zmysle záverov znaleckého dokazovania. Podľa znalca MUDr. Alexandra Köröczza, PhD., zranenia spôsobené poškodenému sťažili jeho obvyklý spôsob života, keď si vyžadovali telesné šetrenie, obmedzenie nadmernej fyzickej záťaže, dlhodobejšieho sedenia a šoférovania, spoločenskej činnosti a kontaktu so spoločenským prostredím, nutnosť osobnej asistencie, odkázanosť na čiastočnú starostlivosť inej osoby - rodinného príslušníka, obmedzenie možnosti vykonávania nevyhnutných životných, hygienických úkonov a vykonávanie prác v domácnosti.

Vo vzťahu k úmyslu obžalovaného súd uvádza, že zo spôsobu spáchania skutku obžalovaným a udalostí, ktoré mu predchádzali, možno vyvodiť záver, že zavinenie obžalovaného je potrebné hodnotiť ako úmysel priamy podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože v jeho konaní je zahrnutá tak vedomostná, ako aj vôľová zložka konania vo vzťahu k porušeniu záujmu chráneného Trestným zákonom.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, pričom ublížením na zdraví je podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V prejednávanej príhode konaním obžalovaného došlo k poškodeniu zdravia poškodeného, ktorému boli spôsobené zranenia popísané v znaleckom posudku MUDr. Alexandra Köröczza, PhD., tieto zranenia si objektívne vyžiadali lekárske vyšetrenie a následne ambulantné liečenie v celkovej dĺžke 4 týždne, a to v čase od 18. 06. 2021 do 16. 07. 2021, keď bol poškodený práceneschopný. Zranenia poškodeného teda nie iba na krátky čas sťažovali jeho obvyklý spôsob života tým, že u poškodeného sa vyžadovalo telesné šetrenie, obmedzenie nadmernej fyzickej záťaže, dlhodobejšieho sedenia a šoférovania, obmedzenie kontaktu so spoločenským prostredím a obmedzenie spoločenskej činnosti, osobnú asistenciu, odkázanosť na čiastočnú starostlivosť inej osoby - rodinného príslušníka, obmedzené možnosti vykonávania nevyhnutných životných, hygienických úkonov a vykonávanie prác v domácnosti.

Vzhľadom na spôsob útoku obžalovaného na poškodeného, závažnosť zranenia spôsobeného poškodenému a zavinenie obžalovaného vo forme priameho úmyslu možno závažnosť konania

obžalovaného vyhodnotiť ako vyššiu než nepatrnú, preto v danom prípade aplikácia tzv. materiálneho korektívu neprichádzala do úvahy.

Postupujúc v súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Trestného poriadku, kedy súd pri svojom rozhodovaní prihliada len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané, bolo jednoznačne procesom dokazovania ustálené, že skutok sa stal, že tento spáchal obžalovaný, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a že konaním obžalovaného došlo k zraneniam poškodeného, ktoré nie iba na krátky čas sťažili obvyklý spôsob jeho života.

K nevykonaniu dôkazov

Súd, vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán a ani ich názormi. Je výlučne na jeho zväžení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného nie je porušením práva na obhajobu.

Obhajoba navrhovala pripojenie spisov, v ktorých bol poškodený odsúdený, a to za účelom oboznámenia sa s výpoveďami poškodeného a tam vystupujúcich svedkov udalostí, pri ktorých konal pod vplyvom alkoholu, aké boli reakcie poškodeného a jeho vlastné popisovanie udalostí, ktoré sa stali pod vplyvom alkoholu, a to v kontexte k výpovedi znalkyne Mgr. Kataríny Bielikovej.

Súd takto navrhnutý dôkaz odmietol vykonať v súlade s ustanovením § 272 ods. 3 Trestného poriadku, keď ide o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie, pretože skutočnosť, že poškodený bol odsúdený v inej trestnej veci za konanie, ktorého sa dopustil pod vplyvom alkoholu, s prejednanou vecou nijako nesúvisí a vierohodnosť jeho výpovede v súdnej veci to žiadnym spôsobom neovplyvňuje. Navyše, k posúdeniu všeobecnej a špecifickej vierohodnosti osoby a výpovede poškodeného vo vzťahu k vyšetrovanému činu bol vypracovaný aj znalecký posudok Mgr. Katarínou Bielikovou, klinickou psychologičkou, podľa ktorej psychologická schopnosť poškodeného zaregistrovať určitú udalosť, uložiť si ju do pamäte a následne reprodukovať vo forme spomienok nie je oslabená, a to aj napriek diskrepanciám v lokalite zranení.

Po tom, ako prokurátor na hlavnom pojednávaní upustil od návrhu na vykonanie dôkazov týkajúcich sa osoby poškodeného, konkrétne odpisu registra trestov, lustrácie ZVJS a výpisu z evidencie priestupkov, obhajoba navrhla tieto vykonať.

Súd rovnako podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dokazovanie oboznamovaním správ k osobe poškodeného, keďže skutočnosti, ktoré bolo možné nimi zistiť, sú nepodstatné pre rozhodnutie.

K výroku o treste

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný nemá žiadny záznam.

Z lustrácie z generálnej prokuratúry vyplýva, že voči obžalovanému nie je v súčasnosti vedené ďalšie trestné stíhanie, ktorú skutočnosť potvrdzuje aj lustrácia z databázy súdov.

Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má celkom 2 záznamy, vo všetkých prípadoch sa dopustil priestupkov na úseku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Vzhľadom na spôsob vybavenia priestupkov možno tieto považovať za menej závažného charakteru.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu

k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na šesť mesiacov až dva roky.

U obžalovaného súd vzhliadol prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, keď obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, bez zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že v prípade obžalovaného prichádza do úvahy vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností uloženie trestu odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov - 18 mesiacov.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané, musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Vychádzajúc z uvedeného je súd názoru, že trestom napíňajúcim jeho účel po všetkých stránkach je trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, teda na samej spodnej hranici zákonne upravenej trestnej sadzby. Súd zároveň uvádza, že výkon uloženého trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného nie je nevyhnutý, a preto obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov, ktorú považuje za primeranú na sledovanie správania obžalovaného. Bude vecou obžalovaného, aby v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život a nedopúšťal sa trestnej činnosti.

Súd na hlavnom pojednávaní nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie iného trestu oproti tomu, ktorý bol uložený v trestnom rozkaze.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu vychádzal súd z toho, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmieneného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienený trest odňatia slobody (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 09. 2014, sp. zn. 6To/8/2013).

V tejto súvislosti súd považuje za dôležité poznamenať, že ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona určuje zákonný mantinel výmery trestu podľa zákonných znakov konkrétneho trestného činu, avšak o konkrétnej výmere trestu v rámci jeho primeranosti, ktorá bude zodpovedať všetkým zvláštnostiam konkrétneho prípadu, rozhoduje súd.

Trest uložený obžalovanému plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Súd vzhľadom na tieto dôvody považuje takto uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému trestnému činu.

K výroku o náhrade škody

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že konaním obžalovaného bola poškodenému N.ovi L.ovi spôsobená škoda na zdraví. Poškodený si síce uplatnil nárok na náhradu škody, avšak nie riadne a včas, ako to má na mysli ustanovenie § 46 ods. 3 Trestného poriadku, z ktorého dôvodu súd poškodeného v súlade s § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.